

## [Hanne Reintoft.]

foreslår, at denne kompensation for mer-værdiafgiften kun skal udbetales til langvarigt syge og altså kun omfatte en ret lille gruppe. Forslaget er både umoderne og asocialt, det er så asocialt, at socialdemokratiet må være betænkeligt ved, at de heller ikke, da de havde loven til revision sidste vinter, fik karensdagene endeligt fjernet. I socialdemokratiet skulle der vel være mennesker, der vidste, hvor ubehageligt de føles.

Vi må vel affinde os med, at de socialpolitiske nyskabelser under denne regering vil være, skal vi sige på det jævne. Derfor har vi også koncentreret os om at udarbejde et lille ændringsforslag, der ikke desto mindre vil betyde en betragtelig lettelse for den store gruppe af mennesker, der har direkte indtægtstab under sygdom, noget, mange andre grupper ville have meget svært ved at affinde sig med. Det går i sin korthed ud på at løse det problem, som jeg har rejst ved tidligere lejligheder, idet det går ud på, at mennesker, der går til ambulans behandling eller kontrol, kan få udbetalt sygedagpenge ved tab af arbejdsfortjeneste. Sådant ambulans behandling finder ofte sted i tilslutning til en sygeperiode, hvor økonomien på grund af de dårlige sygedagpenge i forvejen har været hårdt belastet. Enten medfører det økonomiske vanskeligheder, eller også frister det til ikke at passe den lægeordnede behandling, og det er noget, hverken samfund eller patient kan være tjent med i det lange løb. Vi foreslår, at det for enkelte dages vedkommende overlades til hvert enkelt menneske at afgive en erklæring om lægebesøget, medens socialministeren ved længere tids behandling må fastsætte regler for fremskaffelse af en lægeerklæring. Jeg tror nok, at der i dette land findes administrative hjerner, der kan udtænke det; ellers tror jeg, det ser sørgeligt ud.

Jeg vil gerne sige, at selvfølgelig er der også andre grupper, der rammes af disse uretfærdigheder på grund af karensdagene, men vi er til enhver tid villige til at medvirke til disse karensdages afskaffelse. Det kan ikke være nogen hindring for os, at andre er dårligt stillede, det er den store gruppe af patienter, der må møde ganske regelmæssigt til dialysebehandling f. eks. også.

Der er et meget beskedent fremskridt, men det vil være en lettelse for mange ganske almindelige mennesker, og det er af en størrelsesorden og et omfang, der skulle være overkommeligt for samfundet. Jeg vil henstille, at man nøje overvejer, om ikke en så beskedent lettelse skulle kunne gennemføres også af denne regering.

**Socialministeren (Nathalie Lind):** Jeg takker ordførerne for deres bemærkninger til forslaget, især takker jeg de ordførere, der har udtalt, at man ved tredje behandling vil stemme for forslaget.

Må jeg med hensyn til hr. Bundvads bemærkninger om, at den begrænsning, der indføres her, er socialt uheldig, idet også mennesker, der har korte sygeperioder, har behov for en forhøjelse af sygedagpengene, sige, at principielt set er jeg ikke uenig i, at der er behov for en forhøjelse af sygedagpengene — det skal jeg vende tilbage til om lidt. Men det, vi står over for i denne lovgivning, er en forhøjelse af sygedagpengene som følge af forhøjelsen af momsens, og der er det jo tanken og hensigten, at det skulle være økonomisk svagt stillede grupper, som skulle have kompensation for den forbrugsbegrænsning, som momsens forhøjelse betyder. Jeg kan ikke se, at der for kortvarigt syge med normale indtægter er anledning til at henregne dem til denne gruppe; de har jo resten af året en normal indtægt. Man må vel også have lov at nævne, at hvis de er blevet syge efter den første lønningsuge i marts 1968, reguleres deres dagpenge inden for maksimumsbeløbet på grundlag af den regulerede højere løn, og de får således dækning i hvert fald med 80 pct. af dyrtidstillægget og overenskomststillægget. Jeg synes også, det er rigtigt i denne diskussion at nævne, at hverken da vi fik indført omsen i 1962, da den blev forhøjet i 1965, eller da momsens blev indført i 1967, skete der af den grund nogen forhøjelse af sygedagpengene. Jeg ved, der blev givet persontilskud, men netop til mennesker med normale arbejdsindtægter var der jo ikke nogen dækning i form af persontilskuddene, da maksimumsindtægten for dem, der kan få det, jo ligger på omkring 8.000-9.000 kr.

Jeg vil da også nævne — det har været kort berørt fra anden side — at der sker